

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/111/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2516201224
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2516201224.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Daniela Ilavského a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v spore žalobcu: S. O., nar. X.X.XXXX, adresa trvalého pobytu L. republika, D. I. XXXX, K. XX/B/X, zastúpeného advokátom: JUDr. Tomáš Klieštenec, adresa sídla Piešťany, M. Waltariho 7, proti žalovanému: B. U., nar. XX.X.XXXX, adresa trvalého pobytu B., B. XXXX/XXA, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária MM Maco, s.r.o., IČO: 47 730 145, adresa sídla Považany, Vieska 281, o určenie práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, o odvolaní žalobcu a žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo 4. augusta 2020 č.k. 9C/43/2016-189 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa vo výroku I. p o t v r d z u j e a vo výroku II. m e n í tak, že žalovanému sa voči žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov tohto konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1.1 Uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.).

1.2 V konaní mal za preukázané že uznesením zo 16.1.2020, vyhlásením na pojednávaní dňa 16.1.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.1.2020, súd konanie na návrh strán sporu prerušil.

1.3 Vec právne posúdil ako povinnosť súdu rozhodnúť o ďalšom postupe v prerušenom konaní podľa § 163 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. (zákon číslo 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších zmien a doplnení) a dospel k záveru, že konanie je potrebné zastaviť z dôvodu, že žiadna zo sporových strán nepodala návrh na pokračovanie v konaní do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania.

1.4 Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právoplatnosťou uznesenia o prerušení konania vyhláseného súdom prvej inštancie dňa 16.1.2020 na pojednávaní súdu konanom dňa 16.1.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.1.2020 stranám spolu začala plynúť šesťmesačná lehota na podanie návrhu na pokračovanie v tomto konaní, ktorá uplynula dňa 16.7.2020. Nakoľko žiadna zo strán sporu dokonca uvedenej lehoty nepodala návrh na pokračovanie v konaní, bolo potrebné toto konanie v súlade s § 163 ods. 2 C.s.p. zastaviť.

1.5 O trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil právne podľa § 256 ods. 1 C.s.p. a vecne nemožnosťou priznania náhrady trov konania žiadnej zo strán z dôvodu nemožnosti pripísať procesné zavinenie za zastavenie konania žiadnej sporovej strane.

2.1 Uznesenie vo výroku II. napadol riadnym a včasným odvolaním žalovaný s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a opätovné rozhodnutie, prípadne návrhom na

jeho zmenu priznaním žalovanému plnej náhrady trov konania voči žalobcovi, vinniac súd prvej inštancie, že tento vec nesprávne právne posúdil a preto aj vo výroku II. nesprávne rozhodol o trovách konania (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.).

2.2 Žalovanému vznikli odo dňa podania žaloby odôvodnené trovy, keďže sa musel brániť proti žalobcovi, ktorý inicioval predmetné konanie. Žalovaný žiadnym spôsobom nezavinil zastavenie konania. Žalobca pritom podal predmetnú žalobu a následne nepodal návrh na pokračovanie v konaní a tým zavinil zastavenie konania. Je dispozitívne právo žalobcu podať, vziať späť návrh, ako i navrhnúť pokračovanie v konaní. Je nelogické, aby návrh na pokračovanie v konaní podával žalovaný, keďže nemá záujem na rozhodnutí o merite veci - samotnú žalobu neinicioval.

3.1 Uznesenie vo výroku I. a vo výroku II. napadol riadnym a včasným odvolaním aj žalobca s návrhom na jeho zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, vinniac súd prvej inštancie, že tento vec nesprávne právne posúdil a preto aj vo veci nesprávne rozhodol (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.) a svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi vykonať mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces a súdne konanie (§ 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.).

3.2 Na odôvodnenie svojho odvolania uviedol, že odvolaním napádané rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nezákonné a za predčasne vydané z dôvodu, že rozhodnutie, ktorým súd prerušil konanie nebolo vyhotovené v písomnej podobe a nebolo doručené sporovým stranám, je zmätočné a neurčité, nakoľko súd v ňom neurčil lehotu na akú konanie prerušuje, ktoré určenie lehoty je podstatné pre následné vydanie uznesenia o zastavení konania, pričom žalobca napáda aj nesprávnosť termínu (dátumu) určeného súdom, kedy toto rozhodnutie o prerušení konania nadobudlo právoplatnosť a napokon, že súd pri vydávaní predmetného rozhodnutia nezohľadnil prerušenie lehôt upravené v § 1 a 2 zákona číslo 62/2020 Z.z. v znení neskorších predpisov.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení sa k odvolaniu žalobcu navrhol odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. potvrdiť ako vecne správne dôvodiac, že predmetné súdne konanie prebieha od roku 2016, teda žalovaný má za to, že žalobca mal umožnené právo na spravodlivý proces, ako aj dostatok času. Pokiaľ ide o rozhodnutie o trovách konania zotrval na svojich odvolacích dôvodoch a návrhoch.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení sa k vyjadreniu žalovaného poukázal na to, že samotný žalovaný sa nevyjadruje vôbec k odvolaniu žalobcu, ale len opakuje svoje dôvody pre ktoré samotný žalovaný podal voči tomuto uzneseniu súdu o zastavení konania sám odvolanie. Ďalej vo svojom vyjadrení poukázal na okolnosti, za ktorých došlo na návrh strán sporu k prerušeniu konania a v tejto súvislosti dôvodil, že nie je možné uzavrieť, že by žaloba bola podaná nedôvodne. Pokiaľ by žalobca pripustil, že postup súdu prvej inštancie majúci za následok zastavenie konania bol správny, tak potom za správny je potrebné považovať aj spôsob rozhodnutia o trovách konania.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťal (§ 355 ods. 2 a § 357 a) C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b/ a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného voči výroku II. uznesenia je dôvodné, pričom nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie, čo však neplatilo o odvolaní žalobcu, ktorému nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výroku I. vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p..

7.1 Predmetom konania je určenie vecných bremien presne špecifikovaných v žalobe, viažucich sa k tam uvedeným nehnuteľnostiam. Súd prvej inštancie konanie po jeho predchádzajúcom prerušení zastavil.

7.2 S prihliadnutím na obsah podaných odvolaní, predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobcu a žalovaného bolo posúdiť, či súd prvej inštancie svojím nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a vec aj nesprávne právne posúdil, v dôsledku čoho potom nesprávne rozhodol nielen o zastavení konania, ale aj o nároku sporových strán na náhradu trov konania.

8. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

9.1 Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania (výrok I. uznesenia) a námietky žalobcu o jeho vecnej nesprávnosti z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia vecí súdom prvej inštancie, ako aj z neho plynúceho namietaného nesprávneho procesného postupu znemožňujúceho žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Nakoľko tu však bol i nesúhlas žalobcu s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami žalobcu, pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

Právne posudzovanie veci je činnosť súdu, pri ktorej zistený skutkový stav podriaďuje pod skutkovú podstatu príslušnej právnej normy, na základe čoho dospieva k záveru, či právo prizná alebo neprizná. Právne posúdenie veci je nesprávne, ak sa súd pri tejto činnosti dopustil omylu (buď v tom, že na správne zistený skutkový stav aplikoval iný právny predpis než mal, alebo ak správne aplikovaný právny predpis nesprávne interpretoval).

9.2 Podľa § 163 ods. 2 C.s.p., ak je konanie prerušené, súd v ňom pokračuje na návrh ktorejkoľvek strany. Ak sa návrh na pokračovanie v konaní nepodá do šiestich mesiacov od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania, súd konanie zastaví.

9.3 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v prípade predpokladanom v práve citovanom ustanovení ide obligatórne prerušenie konania, a následne aj obligatórne zastavenie konania. Z prvej vety citovaného ustanovenia vyplýva, že ak je konanie prerušené na základe zhodného návrhu strán sporu, súd v konaní pokračuje len na návrh jednej zo strán sporu, nikdy nie ex offo. Ak takýto návrh nie je v stanovenej lehote podaný, súd nemá inú možnosť, ako konanie zastaviť. Zákonodarca v danom ustanovení nedáva súdu možnosť rozhodnúť, či konanie zastaví, ak to uzná za vhodné, alebo v ňom bude pokračovať. Zo znenia citovaného ustanovenia: "súd konanie zastaví" vyplýva, že súd je povinný konanie zastaviť, ak v ustanovenej lehote nie je podaný návrh na pokračovanie v konaní. Pokiaľ žalobca nechcel, aby sa konanie zastavilo, bol povinný podať návrh na pokračovanie v konaní, čo však v priebehu šiestich mesiacov neurobil. Na uvedenom nič nemení ani to, že v uznesení o prerušení konania nie je uvedená doba prerušenia konania. Neuvedením doby prerušenia konania žalobca nebol nijako ukrátený na svojich právach, najmä tým nebolo dotknuté jeho oprávnenie podať návrh na pokračovanie v konaní, nakoľko lehota na podanie takéhoto návrhu sa neodvíja od doby prerušenia konania, ale od právoplatnosti uznesenia o prerušení konania (tu pozri aj uznesenie Krajského súdu Prešov spis. zn. 20Co 136/2018).

9.4 Neobstojí ani námietka, že súd pri vydávaní predmetného rozhodnutia o zastavení konania nezohľadnil prerušenie lehôt, ktoré je upravené v § 1 a v § 2 zákona číslo 62/2020 Z.z., nakoľko podľa § 165 ods. 2 C.s.p., ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony; plynúce procesné lehoty sa prerušujú. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova. Z predmetného ustanovenia je potom zrejmé že pokiaľ aj zákon číslo 62/2020 Z.z. upravoval zastavenie plynutia procesných lehôt v období od 27.3.2020 do 30.4.2020 išlo o obdobie v ktorom stranám tohto sporu neplynuli žiadne procesné lehoty a tak nebol dôvod, aby súd prvej inštancie zohľadňoval prerušenie plynutia lehôt zavedené predmetným zákonom.

10.1 Obdobne neobstojí ani námietka žalobcu, že súd rozhodnutie o prerušení konania nevyhotovil v písomnej podobe a nedoručil ho sporovým stranám, hoci tak urobiť mal.

10.2 Podľa § 234 ods. 1 C.s.p., súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej.

10.3 Podľa § 235 ods. 1 a ods. 2 C.s.p., uznesenie sa vyhlási verejne, ak bolo vydané na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu (1). Uznesenie súd vyhotoví písomne a doručí ho, ak je proti nemu odvolanie alebo, ak to je pre vedenie konania potrebné alebo, ak ide o uznesenie, ktorým sa v konaní ukladá nejaká povinnosť (2).

10.4 V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd dodáva, že nie každé uznesenie sa vyhotovuje vo forme samostatnej listiny. Za určitých okolností môže byť uznesenie poňaté do zápisnice (ako to bolo aj v prejednávanej veci). Pokiaľ uznesenie nie je obsahom zápisnice, súd ho vyhotoví vo forme samostatnej listiny. Z dikcie odseku 2 práve citovaného ustanovenia vyplýva, že predpokladom na doručenie uznesenia je jeho písomné vyhotovenie. Okruh uznesení, ktoré sa doručujú, a to s ohľadom na ich povahu, sú uznesenia, proti ktorým je prípustné odvolanie, uznesenia, pri ktorých je to pre vedenie konania potrebné, a uznesenia, ktorými sa v konaní ukladá nejaká povinnosť. Písomné vyhotovenie uznesenia sa doručuje iba v týchto troch prípadoch, čo však nebol prípad práve prejednávanej veci.

10.5 Podľa § 237 ods. 1 C.s.p., súd je viazaný uznesením, len čo ho vyhlásil; ak nebolo vyhlásené len čo ho vydal.

10.6 Podľa § 355 ods. 2 C.s.p., proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

10.7 Podľa § 357 C.s.p., odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia.

10.8 V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že doslovný výklad § 357 C.s.p. vedie k záveru, že proti inému uzneseniu odvolanie nie v zásade prípustné.

10.9 V prejednávanej veci zo zápisnice súdu prvej inštancie z pojednávania konaného dňa 16. januára 2020 je zrejmé, že strany prítomné na pojednávaní navrhli súdu pojednávanie odročiť za účelom mimosúdnych rokovaní ohľadne výšky náhrady za zriadenie vecného bremena. Na základe takéhoto návrhu súd postupom podľa § 163 ods. 1 C.s.p. konanie prerušil, pričom predmetné uznesenie na tomto pojednávaní vyhlásil, odôvodnil a dal poučenie o opravnom prostriedku. Keďže voči tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom jeho vyhlásenia, teda 16.1.2020 ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie. Nakoľko uznesenie bolo vyhlásené na návrh sporových strán, ktoré boli účastné na predmetnom pojednávaní a pre vedenie konania nebolo potrebné vyhotovovať ho písomne a ani sa ním neukladala stranám žiadna povinnosť, nebolo potrebné ho vyhotovovať písomne ani doručovať sporovým stranám. Neobstojí preto námietka žalobcu o nesprávnosti postupu súdu prvej inštancie ktorý mal spočívať v tom, že súd predmetné rozhodnutie o prerušení konania nevyhotovil v písomnej podobe a nedoručil ho sporovým stranám, ako ani námietka žalobcu o nesprávnosti termínu/dátumu určeného súdom v bode 3. odôvodnenia uznesenia.

11. Preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. ako vecne správne postupom podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil.

12. Pokiaľ ide o námietku žalovaného o nesprávnom rozhodnutí o trovách konania (výrok II. uznesenia) z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza:

Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žiadnej zo strán nemožno pripísať procesné zavinenie zastavenia konania. S týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje. Podľa názoru odvolacieho súdu, zhodné navrhnutie odročenia pojednávania možno považovať za procesnú pasivitu predovšetkým na strane žalobcu, ktorý má mať v kontradiktórnom spore v prvom rade záujem na pokračovaní v konaní a nie na jeho prerušovaní. Obdobne, pokiaľ aj na návrh žalobcu bolo konanie prerušené a žalobca včas nenavrhol pokračovanie v konaní, je potrebné uzavrieť, že práve takáto jeho procesná pasivita mala za následok zastavenie konania, teda v konečnom dôsledku pre účely rozhodovania o trovách konania je potrebné dospieť k záveru, že zastavenie konania zaviniť žalobca (ako to správne namietal aj žalovaný vo svojom odvolaní). Preto odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku II. (v časti rozhodnutia o nároku strán na náhradu trov konania) zmenil (§ 388 C.s.p.) a o trovách tohto konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 a 2 a § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, teda voči strane, ktorá zaviniť zastavenie konania.

13. K prijatiu tohto rozhodnutia došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení a § 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je podľa § 421 C.s.p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C.s.p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).